

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. szeptember 24. napján megtartott nyilvános fellebbviteli tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2004. december 7. napján kihirdetett Kb.IV.313/2004/21. számú ítéletét az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában **megváltoztatja.**

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását mindkét vádlott esetében 3 (három) évi próbaidőre **felfüggeszti.**

A vádlottakkal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetést **mellőzi.**

Ugyanakkor az I.r. vádlottat 100.000 (egyszázezer) Ft pénzmellékbüntetésre is **ítéli.** A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000 (ötezer) Ft-ként egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az első fokú ítéletet mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az I.r. vádlottat 78.028 (hetvennyolcezer-huszonnyolc).-Ft, a II.r. vádlottat 176.320 (egyszázhetvenhat-ezer-háromszázhusz).-Ft viselésére kötelezi, míg az ügyben felmerült további 51.840 (ötvenegyezer-nyolcszáznegyven).-Ft költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2004. december 7. napján kihirdetett Kb.IV.313/2004/21. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos személy által kötelességszegéssel, folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámított. a II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során

lefoglalt tárgyakról, valamint személyenként kötelezte az I. és II.r. vádlottakat 1.282.- Ft bünyügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott vonatkozásában fellebbezést jelentett be súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében. Álláspontját átiratában részletesen megindokolta. Az I.r. vádlott téves minősítés miatt és enyhítés érdekében fellebbezett, védője téves minősítés, a folytatólagosság megállapítása miatt és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. A II.r. vádlott felmentésért, míg védője a jogi minősítés megváltoztatása érdekében és enyhítésért fellebbezett.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.192/2004. számú átiratában indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a másodfokú eljárásban vegyen fel bizonyítást, melynek keretében az sms-üzeneteket tegye a tárgyalás anyagává és hallgassa ki tanúként a II.r. vádlott feleségét. Álláspontja szerint a tanú1 telefonjában tárolt üzenetek nem lettek a bizonyítás anyagává téve, ezért a tényállás a Be. 351.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján megalapozatlan. Ugyanakkor az elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldalán található nyilatkozat alapján nem állapítható meg, hogy tanú1 élt-e mentességi jogával, ezt a körülményt pedig az ő nyilatkoztatásával a másodfokú eljárás keretében kell tisztázni.

Az I.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlott cselekményét minősítse a Btk.250.§ (1) bekezdésében írt bűncselekmény alapesetének és az I.r. vádlott fő- és mellékbüntetését jelentősen enyhítse. Álláspontja szerint megalapozatlan az elsőfokú bíróság ítélete, mert az sms üzeneteket tanú1 vallomásával tette a tárgyalás anyagává, holott egyértelműen a tárgyalási jegyzőkönyvből még az sem állapítható meg, hogy a tanú élt-e a mentességi jogával, ezért az bizonyítéknak nem tekinthető.

A II.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben védenccé iü. szakértővel történő vizsgálatára tett indítványt. Vitatta az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét, kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem iü. szakértő bevonásával vizsgálta meg az sms-eket hordozó telefont és nem így ismerte meg azok tartalmát, ezért indítványozta annak a bizonyítékok köréből történő kirekesztését. E körülményre figyelemmel pedig a maradék bűncselekmény miatt a kiszabottnál enyhébb büntetés alkalmazásra tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.192/2004. számú, 2008. június 24. napján kelt átiratában a II.r. vádlott tekintetében a bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a fellebbviteli tárgyaláson eljáró képviselője az ügyészi fellebbezést az I.r. vádlott vonatkozásában továbbra is fenntartotta. Ugyanakkor utalt arra, hogy a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés

még megfelelően szolgálja a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat, ezért vonatkozásában indítványozta az ítélet helybenhagyását. Az első fokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységével kapcsolatban kifejtette, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv alapján az állapítható meg, hogy tanú1 kihallgatása során nem élt mentességi jogával, nyomozati vallomása így felhasználható bizonyítékként. A tanú vallomásában foglaltakat megerősíti a másodfokú eljárásban kirendelt eseti távközlési szakértő véleménye is. Ennek alapján tisztázottá vált az, hogy az I.r. vádlott kötelességszegésért cserébe elfogadta az előny ígérését, sőt kérte, sürgette azt. Az elsőfokú katonai tanács ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján azonban hiányos, ezért indítványozta a tényállás kiegészítését a másodfokú eljárásban kirendelt szakértők véleményének megállapításaival, az I.r. vádlott tekintetében a személyi körülményeiben bekövetkezett változásokkal, a II.r. vádlott esetében annak rögzítésével, hogy életvitelszerűen külföldön tartózkodik. Indítványozta továbbá a történeti tényállásban rögzíteni az ügy szempontjából releváns sms üzeneteket, valamint a tényállást kiegészíteni az I.r. vádlott által megszegett szabályokkal. Indítványt tett arra, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést súlyosítsa, valamint vele szemben pénzmellékbüntetést szabjon ki, hiszen anyagi haszonszerzés, előny ígérete fejében követte el a bűncselekményt. Arra is indítványt tett, hogy a másodfokú bíróság arányosan kötelezze a vádlottakat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, továbbá a vádlotti és védői fellebbezések elutasítását kérte.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését enyhítés érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint védence korábban jól látta el a szolgálatát és csak belesodródott a bűncselekménybe. Időközben védencének anyagi helyzete, családi élete, egészsége is megromlott, valamint kitért arra, hogy bár az ü. elmeorvosszakértő korlátozást nem állapított meg, azonban az I.r. vádlott folyamatos kezelésre szorul. A bekövetkezett jelentős időmúlásra is figyelemmel indítványozta méltányos tartamú szabadságvesztés kiszabását. A pénzmellékbüntetés kiszabására irányuló indítvánnyal nem értett egyet, mert a vádlott anyagi helyzete nem teszi lehetővé ilyen joghátrány alkalmazását.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartotta. Elsődlegesen felmentésre irányuló, illetve a jogi minősítés megváltoztatásával kapcsolatos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott feleségének az első fokú tárgyaláson tett vallomása és ezen keresztül a nyomozás során tett vallomása nem vehető figyelembe, mert tanú1 a tárgyaláson mentességi jogával élt. A mobiltelefon memóriájában tárolt sms üzenetekkel kapcsolatban kifejtette, hogy azok bizonyítékként nem fogadhatók el. Utalt arra, hogy eltérés mutatkozik tanú1 nyomozati szakban készült tanúkihallgatási jegyzőkönyvében, valamint az eseti távközlési szakértői véleményben rögzített sms-ek között. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a történeti tényállásból mellőzze azt a körülményt, hogy a II.r. vádlott anyagi előnyt ígért az I.r. vádlottnak és ő azt elfogadta volna. Ennek figyelmen kívül hagyásával indítványozta a II.r. vádlott cselekményét minősíteni. A másodlagos indítványával kapcsolatosan

kifejtette azt, hogy igen jelentős, több mint 4 éves időmúlás következett be az ügyben és bár beszámítási képesség hiányát vagy korlátozását az eljárás i. szakszaktörvény védencénél nem állapították meg, azonban azt rögzítették, hogy a börtöntűrő képessége csökkent. Hivatkozott továbbá arra, hogy a II.r. vádlott jelenleg külföldön gondokság alá helyezés alatt áll, ezért arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy cselekményét emberiség okból tette, korrupciós cselekmény részéről nem történt.

A bejelentett ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete részben megalapozatlan, valamint azt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során eljárási szabályt sértett. A katonai tanács által megállapított tényállás a Be. 351.§ (2) bekezdés a./ és b./ pontjai alapján részben felderítetlen, részben pedig hiányos. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az elsőfokú tárgyalás során a II.r. vádlott felesége által tett nyilatkozatot bizonyítékként elfogadta és értékelte, valamint a nyomozás során tett tanúvallomását is a tárgyalás anyagává tette. A nyomozati iratok 8. nsz. alatt található tanú1 tanúkihallgatási jegyzőkönyve. Ebből megállapítható, hogy a II.r. vádlottal hozzátartozói viszonyban álló tanú a törvényes kioktatás után - amely a mentességi jogra is kiterjedt -, vallomást tett. Ennek során a kihallgatást végző katonai ügyész a tanú elé tárta a házkutatás során lefoglalt telefonkészüléke memóriájában található sms üzeneteket, amelyek tartalmából arra lehet következtetni, hogy az I.r. vádlott a II.r. vádlott által ígért előnyt elfogadta, illetve azt sürgette. Az elsőfokú bírósági iratok 20. nsz. található tárgyalási jegyzőkönyv alapján viszont az állapítható meg, hogy a tanú a mentességi jogra történő kioktatást követően úgy nyilatkozott, hogy a nyomozás során tett vallomást, de most nem akar semmit sem elmondani, a nyomozás során tett vallomást fenntartja, de most kérdésekre sem akar válaszolni. Ezt követően az elsőfokú tanács elnöke ismertette a nyomozás során tett tanúvallomását.

A tárgyalási jegyzőkönyvből megállapítható, hogy tanú1 a törvényes kioktatást követően élt mentességi jogával, nem kívánt vallomást tenni, nem kívánt az egyes kérdésekre válaszolni, őt az elsőfokú bíróság a Be. 82.§ (1) bekezdés a./ pontjában írt rendelkezés megszegésével készítette további nyilatkozatokra, illetve a Be. 296.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezés megszegésével tette korábbi vallomását a bizonyítás anyagává és használta fel azt bizonyítékként. Egyébként ezt a körülményt támasztja alá az is, hogy tanú1 a másodfokú bíróság előtt 2005. május 4. napján tartott tárgyaláson, a törvényes kioktatást követően egyértelműen élt mentességi jogával. Ugyanakkor a Be. 78.§ (4) bekezdésében foglaltak szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész, vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott

módon, vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg. A Be. 296.§ (2) bekezdése pedig egyértelműen rögzíti, hogy ha a tanú a tárgyaláson mentességi jogával élt, a korábban tett vallomása nem olvasható fel.

Az előzőekben írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa tanú1 vallomását a bizonyítékok köréből kirekesztette, mivel az, az érdekelt tanú eljárási jogainak lényeges korlátozásával került felhasználásra. Ennek eredményeképp viszont az elsőfokú bíróság ítélete részben felderítetlen és hiányos, vagyis részben megalapozatlan.

A másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárásban a bíróság a hivatkozott megalapozatlansági okot kiküszöbölte, amikor a nyomozás során lefolytatott házkutatás során lefoglalt mobiltelefon memóriájában lévő sms üzeneteket szakértő útján megismerte és azt a bizonyítás anyagává tette. Az ítéltábla katonai tanácsa erre elsőként iü. távközlési szakértőt rendelt ki, azonban a memóriában tárolt sms üzenetek tekintetében a szakértő vizsgálata megfelelő eszköz hiányában eredménytelennek bizonyult. Ezt követően a másodfokú bíróság megfelelő eszköz és megfelelő szakértelem birtokában lévő eseti távközlési szakértőt rendelt ki az sms üzenetek tartalmának műszaki úton történő megállapítása céljából. Az eseti távközlési szakértő (szakértő1) szakvéleményének megállapításai (az sms üzenetek szövege) az első fokú ítélet történeti tényállásában az I.r. vádlott részéről az előny ígéretének elfogadására vonatkozó ítéleti megállapítást kétséget kizáróan alátámasztották.

A fellebbviteli katonai tanács a másodfokú eljárásban felmerült körülményekre figyelemmel, elrendelte az I.r. vádlott iü. orvosszakértői, és mindkét vádlott iü. elmeorvosszakértői vizsgálatát.

A másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontjában írtaknak megfelelően a rendelkezésre álló iratok, valamint a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a tényállást az alábbiakkal egészíti ki: Az I.r. vádlott személyi körülményeit a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatának tartalmával azzal, hogy; „Az I.r. vádlott jelenleg biztonsági őrként dolgozik, havi nettó jövedelme 80.000.-Ft, felesége 130.000.-Ft-ot keres.” A II.r. vádlott személyi körülményeit kiegészíti a másodfokú iratok között található bűnügyi kérdőjegy adatai alapján azzal, hogy; „A Mosonmagyaróvári Városi Bíróság a 2004. november 23. napján jogerőre emelkedett B.422/2004/17. számú ítéletével sikkasztás büntette miatt 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, valamint 200.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. 2005. december 1. napján emelkedett jogerőre másodfokon a Fővárosi Bíróság 14.B.674/2004/37. számú ítélete, melyben hamis tanúzásra felhívás büntette miatt 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.80.001/225/47. számú ítéletével, valamint a Fővárosi Bíróság 2006. május 16. napján kelt és jogerőre emelkedett 21.Bf.6077/2006/5. számú ítéletével 35 rb tiltott pornográf felvétellel visszaélés büntette, 22 rb szerzői és szomszédos jogok megsértésének vétsége, valamint

folytatólagosan elkövetett megrontás büntette miatt 4 évi börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte.”

Az ü. orvos szakértő vizsgálatának eredményeképp az állapítható meg, hogy; „A II.r. vádlott egy közlekedési baleseteredményeképpen tartós egészségromlásban szenved, ami kihat nevezett börtöntűről képességére is.” Ezzel a megállapítással a tényállást a fellebbviteli bíróság ugyancsak kiegészíti. A másodfokú eljárásban ideg-elmeorvos és pszichológus szakértői vizsgálat alapján a II.r. vádlott tekintetében a tényállás annyiban szorul kiegészítésre, hogy; A II.r. vádlott a bűncselekmények időpontjában nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, vagy szellemi leépülésben. Diszharmonikus személyiségadottságai önmagukban nem jelentenek kóros elmeállapotot. A vádlott betegsége affektív személyiségzavar talaján kialakult bipoláris affektív zavar kevert fázisa. Sem jelenleg, sem a cselekmény elkövetése idején nem szenvedett olyan kóros állapotban, amely belátásképtelenné tette, vagy korlátozta volna cselekményének társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében és a helyes magatartás megválasztásában. Betegsége börtöntűről képességét befolyásolja.” A másodfokú bíróság az I.r. vádlott tekintetében a lefolytatott ü. ideg-elmeorvos és pszichológus szakértői vizsgálat során kialakult vélemény alapján a tényállást annyiban egészíti ki, hogy; Az I.r. vádlott a bűncselekmény időpontjában nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, vagy tudatzavarban. Neurotikus személyiségadottságai nem jelentenek kóros elmeállapotot. Neurotikus személyiségadottságai talaján az eljáráshoz kapcsolódóan depressziós tünet együttes alakult ki, mely a vizsgálat idejére már részben kompenzálódott. Sem neurotikus személyiségadottsága, sem az eljárás során kialakult depressziós tünetei nem jelentettek kóros elmeállapotot, ezért a cselekmény elkövetésekor sem volt korlátozva cselekményének társadalomra veszélyes következményei felismerésében és a helyes magatartás megválasztásában. Depressziós betegsége börtöntűről képességét befolyásolja, azonban a büntetés-végrehajtási intézet keretei között gyógykezelhető. Neurotikus személyiségadottságai, bár korlátozó tényezőt nem jelentettek, a cselekmény kialakulását elősegítették, a pszichiátriai kezelés folytatása és szakorvosi gondozása szükséges.” A másodfokú bíróság a tényállást azzal is kiegészíti, hogy; „A II.r. vádlott tartósan, életvitelszerűen Szlovákiában tartózkodik.”, valamint azzal, hogy; „Az I.r. vádlott magatartásával megszegte a büntetés-végrehajtási szervezet Szolgálati Szabályzatáról szóló 21/1997. (VII.8.) számú IM rendelet 17.§ a./ és c./ pontjaiban foglalt rendelkezéseket, valamint a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokának 114/1997. számú intézkedése 57/h. pontjában foglaltakat.”, mely szerint a hivatásos állomány tagja a fogvatartott ügyében, annak hozzátartozójával, csak hivatalos kapcsolatot tarthat fenn.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az egyéb eljárási szabályokat betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság által mérlegelési jogkörben megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás

már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az ítéltábla katonai tanácsa a II.r. vádlott védőjének a bizonyításkiegészítési indítványát - amely a II.r. vádlott elmeállapotának ü. elmeorvosszakértővel való ismételt vizsgálatára irányult - elutasította figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárás keretében a II.r. vádlott egészségi állapotát mind ü. orvosszakértő, mind ü. ideg-elmeorvos és pszichológus szakértő vizsgálta, annak eredménye rendelkezésre állt, illetve azok megállapításaival a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette. A II.r. vádlott egészsége, elmeállapotának újbóli vizsgálata szükségtelen és az indítványnak való helyt adás csupán az eljárás további indokolatlan elhúzódását eredményezte volna.

A jogi minősítést támadó, illetve a II.r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezések nem alaposak.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlottat folytatólagosan, hivatalos személy által kötelességseggel elkövetett vesztegetés büntetében, míg a II.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében mondta ki bűnösnek. A másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás alapján kétséget kizáróan megállapítást nyert az, hogy a II.r. vádlott az I.r. vádlottnak előnyt ígért, illetve az I.r. vádlott az előny ígéretét elfogadta, és hivatali kötelességét többször megszegte, ezért a felmentésre irányuló, illetve a jogi minősítést támadó védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A vádlottaknak és védőiknek az enyhítésre irányuló fellebbezései alaposak, míg súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés csak részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetéskiszabási körülményeket, csupán az enyhítő körülmények szorulnak kiegészítésre mindkét vádlott tekintetében az igen jelentős időmúlással, valamint azzal, hogy, bár vonatkozásukban beszámítási képességüket illetően kizáró, vagy korlátozó körülmény nem került megállapításra, azonban meglévő pszichés problémáik miatt mindketten kezelésre szorulnak és a II.r. vádlott egészségi állapota tartósan megromlott. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor mind az I., mind a II.r. vádlottal szemben a Btk.43.§ a./ pontjában írt börtönbüntetést szabott ki, és a szabadságvesztések tartama is a vádlotti cselekményekkel arányosan került meghatározásra. Azonban a bekövetkezett igen jelentős időmúlásra figyelemmel a másodfokú bíróság már egyik vádlott tekintetében sem látta szükségesnek a főbüntetés végrehajtását a Btk.37.§-ában írt büntetési célok elérése érdekében. Ugyanezen indok miatt a másodfokú bíróság az I.r. vádlott esetében a főbüntetés súlyosítását sem látta indokoltnak. Ezért az ítéltábla katonai tanácsa mind az I., mind a II.r. vádlott tekintetében a velük szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtását a Btk.89.§ (2) és (3) bekezdésében foglaltak alapján 3-3 évi

próbaidőre felfüggesztette. A főbüntetés próbaidőre történő felfüggesztésével a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásának törvényi feltétele is megszűnt, ezért a másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzte. A korrupciós bűncselekményt hivatásos állományú bv. tiszthelyettesként elkövető I.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság vizsgálta a lefokozás katonai mellékbüntetés szükségességét, azonban az I.r. vádlott szolgálati viszonyát megszüntető parancs alapján megállapítást nyert, hogy a vádlott a szolgálati viszony megszüntetésével egyidejűleg rendfokozatáról lemondott, ezért vele szemben a katonai mellékbüntetés kiszabása már nem indokolt. A történeti tényállás alapján megállapítható azonban, hogy az I.r. vádlott cselekményét haszonszerzés céljából követte el, ezért őt a másodfokú bíróság a Btk.64.§ (1) bekezdés a./ pontja és (2) bekezdésében foglaltak alapján 100.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A Btk.65.§-a alapján rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

Az ítéltábla katonai tanácsa a Be. 338.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján az I.r. vádlottat 78.028.-Ft., míg a II.r. vádlottat 176.320.-t bünyügyi költség viselésére kötelezte, míg az eredménytelen iü. távközlési szakértő eljárásával kapcsolatban felmerült további 51. 840.-Ft bünyügyi költséggel kapcsolatban a Be. 339.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján megállapította, hogy azt az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2008. szeptember 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. szeptember 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kígyósi Józsefné
bíróági ügyintéző